

BO

ONE MITZVAH FOR YOU, ONE MITZVAH FOR ME, ONE MITZVAH FOR EVERYONE

Putting "Do a Mitzvah" on Everyone's Bucket List

PARSHAH OVERVIEW

Bo

The last three of the Ten Plagues are visited on Egypt: a swarm of locusts devours all the crops and greenery; a thick, palpable darkness envelops the land; and all the firstborn of Egypt are killed at the stroke of midnight of the fifteenth day of the month of Nisan.

G d commands the first mitzvah to be given to the people of Israel: to establish a calendar based on the monthly rebirth of the moon. The Israelites are also instructed to bring a “Passover offering” to G d: A lamb or kid is to be slaughtered and its blood sprinkled on the doorposts and lintels of every Israelite

home so that G d should pass over these homes when He comes to kill the Egyptian firstborn. The roasted meat of the offering is to be eaten that night together with matzah (unleavened bread) and bitter herbs.

The death of the firstborn finally breaks Pharaoh’s resistance, and he literally drives the Children of Israel from his land. So hastily do they depart that there is no time for their dough to rise, and the only provisions they take along are unleavened. Before they go, they ask their Egyptian neighbors for gold, silver, and garments—fulfilling the promise made to Abraham

that his descendants would leave Egypt with great wealth.

The Children of Israel are commanded to consecrate all firstborn and to observe the anniversary of the Exodus each year by removing all leaven from their possession for seven days, eating matzah, and telling the story of their redemption to their children. They are also commanded to wear *tefilin* on the arm and head as a reminder of the Exodus and their resultant commitment to G d.

TEXT 1A

Exodus 12:21–28

כא. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסַח:

כב. וּלְקַחְתֶּם אַגְדַּת אֲזוּב וְטַבַּלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּף, וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף, וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר:

כג. וְעֵבֶר ה' לִנְגַף אֶת מִצְרַיִם, וַרְאָה אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפֶּסַח ה' עַל הַפֶּתַח, וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לְבֹא אֶל בְּתִיכֶם לִנְגֹף:

כד. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, לְחֹק לָךְ וּלְבְנֵיךָ עַד עוֹלָם:

כה. וְהָיָה כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן ה' לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר, וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת:

כו. וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם, מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם:

כז. וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לַה' אֲשֶׁר פָּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בְּתֵינֵנו הִצִּיל, וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

כח. וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ:

21. Moses summoned all the elders of Israel and said to them, “Withdraw and take for yourselves sheep for your families and slaughter the Passover sacrifice.

22. “And you shall take a bunch of hyssop and immerse [it] in the blood that is in the basin, and you shall extend to the lintel and to the two doorposts the blood that is in the basin, and you shall not go out, any man from the entrance of his house, until morning.

23. “G-d will pass to smite the Egyptians, and He will see the blood on the lintel and on the two doorposts, and G-d will pass over the entrance, and He will not permit the Destroyer to enter your houses to smite [you].

24. “And you shall keep this matter as a statute for you and for your children forever.

25. “And it shall come to pass when you enter the land that G-d will give you, as He spoke, that you shall observe this service.

26. “And it will come to pass if your children say to you, ‘What is this service to you?’

27. “You shall say, ‘It is a Passover sacrifice to G-d, for He passed over the houses of the Children of Israel in Egypt when He smote the Egyptians, and He saved our houses. And the people kneeled and prostrated themselves.’”

28. So the Children of Israel went and did; as G-d commanded Moses and Aaron, so they did.

TEXT 1B

Rashi, Exodus 12:6

היה רבי מתיא בן חרש אומר: . . . הגיעה שבועה שנשבעתי לאברהם שאגאל את בניו, ולא היו בידם מצות להתעסק בהם כדי שיגאלו, שנאמר: "ואת ערום ועריה" (יחזקאל טז, ז).

ונתן להם שתי מצות: דם פסח ודם מילה, שמלו באותו הלילה. שנאמר: "מתבוססת בדמך" (שם, ו), בשני דמים.

Rabbi Matya the son of Charash used to say: G-d said . . . , The time to fulfill the oath that I swore to Abraham that I would redeem his children—has arrived. But the Jewish people had no commandments in their hands with which to occupy themselves in order that they be redeemed, as the verse states, “But you were naked and bare” (Ezekiel 16:7).

So He gave them two *mitzvot*, the blood of the Passover and the blood of circumcision. They circumcised themselves on that night, as the verse states, “Downtrodden with your blood (Ibid., 16:6)—with two types of blood.”

TEXT 2

Rashi, Exodus 3:12

וששאלת, מה זכות יש לישראל שיצאו ממצרים? דבר גדול יש לי על הוצאה זו, שהרי עתידים לקבל התורה על ההר הזה לסוף שלושה חדשים שיצאו ממצרים.

Concerning what you asked, “What merit do the Israelites have that they should go out of Egypt?” I have a great thing dependent on this Exodus, for at the end of three months from their Exodus from Egypt, they are destined to receive the Torah on this mountain.

TEXT 3

Genesis 17:11

וּנְמַלְתֶּם אֶת בְּשַׁר עַרְלַתְכֶם, וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם:

And you shall circumcise the flesh of your foreskin,
and it shall be as the sign of a covenant between Me
and you.

TEXT 4

Talmud, Makot 23b

רבי חנניא בן עקשיא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות,
שנאמר: "ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר"
(ישעיה מב, כא).

Rabbi Chananya ben Akashya says, "The Holy One, blessed be He, sought to confer merit upon the Jewish people; therefore, He increased for them Torah and *mitzvot*, as each mitzvah increases merit, as it is stated, 'It pleased G-d for the sake of His righteousness to make the Torah great and glorious'" (Isaiah 42:21).

QUESTIONS

1. Why was it necessary to give them any *mitzvot* at all if G-d had a promise to keep to Abraham?
2. *Milah* is intuitively a fundamental mitzvah. But what's so special about *korban* Pesach?
3. Why was it necessary to give the people two *mitzvot*? Was one not enough?

The Jewish people had a double problem on their hands when it came to their chances for redemption: not only did they lack merit to deserve it (lacking positive), they were actively sunken in negativity such that they decidedly didn't deserve anything.

TEXT 5A

Zohar Chadash, *Beginning of Parshat Yitro*

דודאי ישראל כד הוו במצרים, אסתאבו, ואתטנפו
גרמיהון בכל זיני מסאבו, עד דהוו שראן תחות
ארבעים ותשע חילי דמסאבותא. וקודשא בריך הוא
אפיק יתהון מתחות פולחן כל שאר חילין.

The Jews became spiritually contaminated in Egypt. They sank into deeper levels of impurity until they descended into the forty-ninth level of impurity. G-d took them out of all bondage.

TEXT 5B

Rabbi Avraham Azulai,
Chesed Le'Avraham,
Maayan 2, Nahar 56

ודע שיש מסורת קבלה ביד רבותינו ז"ל, שישראל
נתלכלכו כל כך בשיקוצי מצרים עד שבערב פסח
נכנסו בהיכל מ"ט, שאם חס ושלום היו מתעכבים יותר
- היו נכנסין בהיכל נ', ושוב לא היה להם תקנה
עולמית.

וזהו סוד "אילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את
אבותינו משם, עדיין אנו ובנינו ובני בנינו היינו
משועבדים לפרעה במצרים".

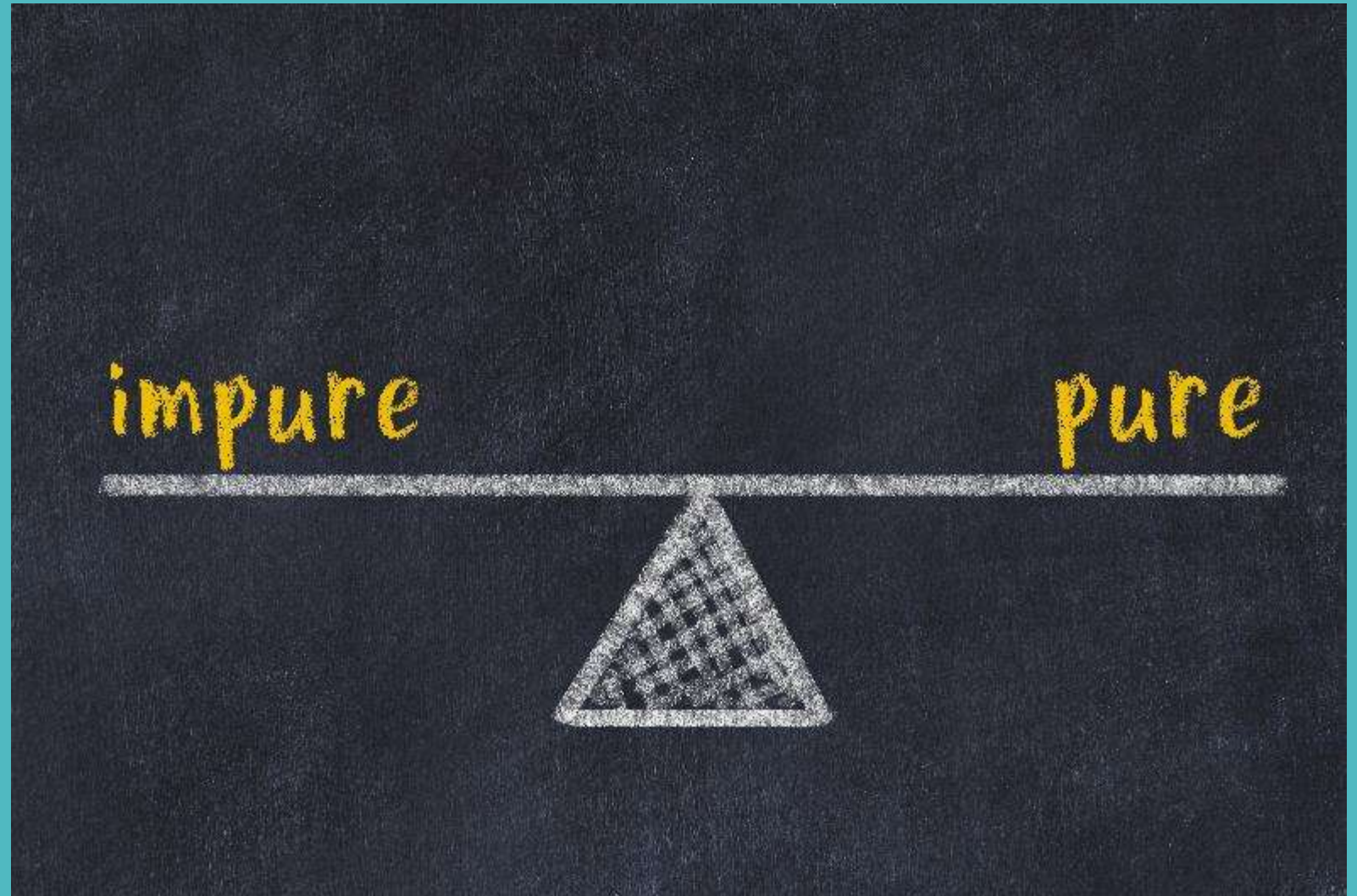
ולכן נכתב נ' פעמים יציאת מצרים בתורה.

Our sages have a tradition that the Jewish people were so contaminated with the profanity of Egypt that by the time the eve of Passover arrived, they had entered into the forty-ninth chamber of impurity. Had they crossed over into the fiftieth, they would have passed a point of no return.

This is the deeper meaning of the words in the Haggadah, "Had G-d not taken our forefathers out of Egypt, we and our children and grandchildren would still be enslaved to Pharaoh in Egypt."

This is why the Exodus is mentioned in the Torah fifty times.

The Midrash even notes that the Jewish people were so contaminated with Egyptian impurity, it caused a prosecution on High:

TEXT 6

Midrash, Shemot Rabah
21:7

בְּשָׁעָה שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, עָמַד סַמַּא"ל הַמַּלְאָךְ
לְקַטְרֵג אוֹתוֹ. אָמַר לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל
עוֹלָם, עַד עַכְשָׁיו הָיוּ אֱלֹהֵי עֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים, וְאַתָּה
קוֹרֵעַ לָהֶם אֶת הַיָּם!?

When the Jewish people were about to leave Egypt, the prosecuting angel stood up and claimed, “Master of the universe! At this point, these people are also idolaters, so why would you split the sea for them?!”

They needed two *mitzvot*: *milah* was a positive thing, to accrue them merit, whereas *korban* Pesach was to expunge the negativity and impurity accrued in Egypt.

TEXT 7A

Exodus 8:22

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם נִזְבַּח
לֵה' אֱלֹהֵינוּ, הֲנִי נִזְבַּח אֶת תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא
יִסְקְלֵנוּ:

But Moses said, “It is improper to do that, for we will sacrifice the to’evah of the Egyptians to G-d our L-rd. Will we sacrifice the deity of the Egyptians before their eyes, and they will not stone us?”

TEXT 7B

Rashi, ad loc.

“תועבת מצרים.” יראת מצרים, כמו “ולמלכם תועבת בני עמון” (מלכים ב כג, יג), ואצל ישראל קורא אותה תועבה.

“The *to’evah* of the Egyptians.” The deity of the Egyptians, like, “And for Milkom, the abomination of the children of Ammon” (II Kings 23:13), but for the Jews, [Scripture] calls it an abomination (as per the conventional translation of the word).

TEXT 7C

Rashi, Exodus 12:6

ולפי שהיו שטופים בעבודה זרה, אמר להם: "משכו
וקחו לכם". משכו ידיכם מעבודה זרה, וקחו לכם צאן
של מצוה.

The Jewish people were passionately fond of idolatry. Moses said to them, "Withdraw and take for yourselves" (Exodus 12:21). In other words, "Withdraw from idolatry and take for yourselves sheep for the mitzvah."

TEXT 8

*Rabbi Moshe Alshich,
Exodus 12:1*

על כן נתן להם שתי מצות: דם פסח ודם מילה. והוא כי חוייבו להיות שתיהן בהכרח, כי הלא היו עובדים את הטלה כנודע, והעובד עבודת גילולים שתיים הוא צריך לתקן: א' הסיר הטומאה, ואחר כך הכנס תחת הקדושה, שהוא מעין סור מרע ועשה טוב.

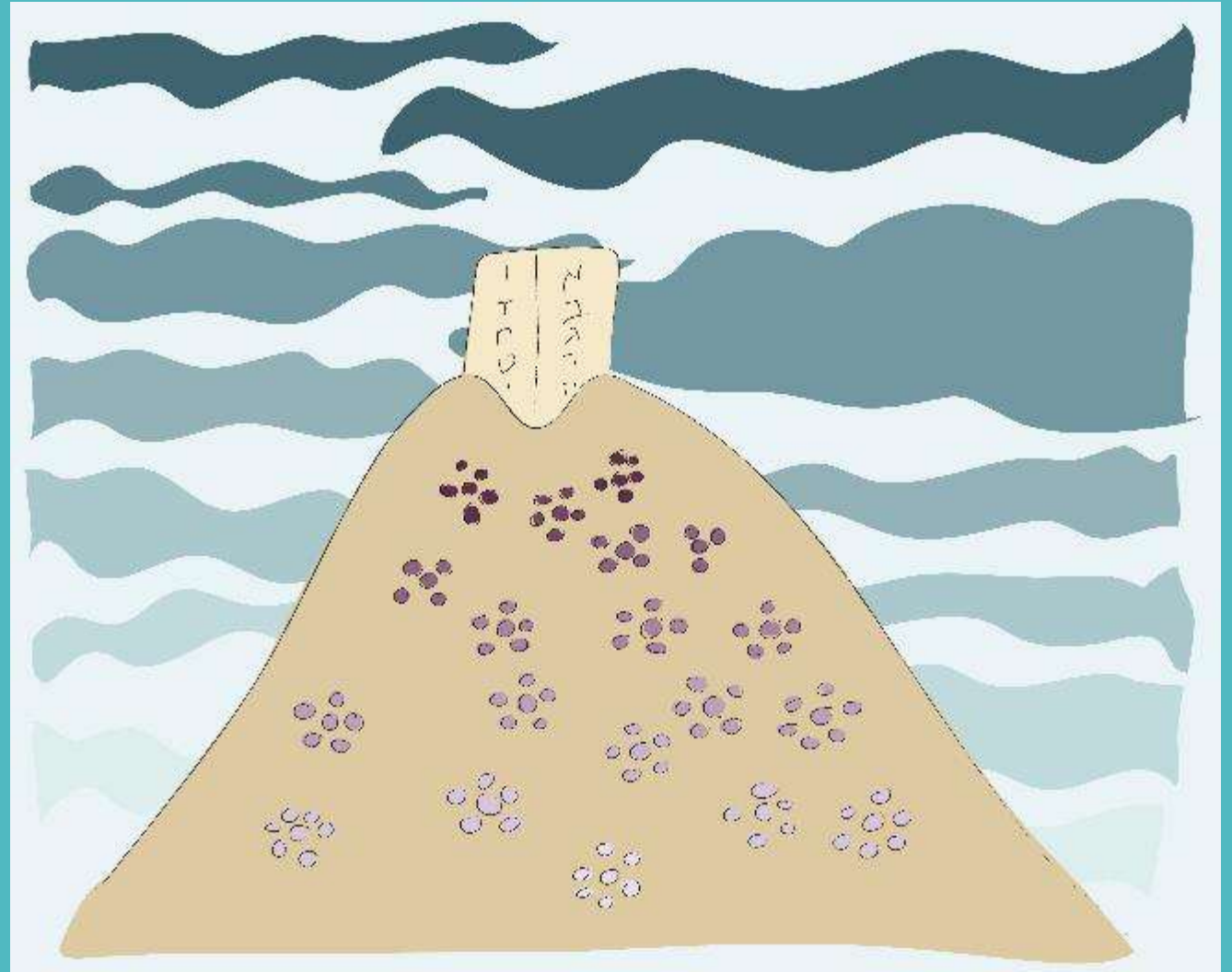
ומה גם בזה, כי היו עובדי עבודת גילולים, והסיר עצמם מהטומאה הוא על ידי דם פסח שהוא שחיטת השה שהיו עובדים, כמו שכתוב: "משכו וקחו כו", משכו ידיכם מעבודת גילולים וקחו כו".

ואין זה מספיק, אלא שאחר גיעול הטומאה צריך ליכנס תחת שעבוד אלוקי אמת, שהוא לחתום בחותמו הוא חותם ברית קדש, להיות עבד לה'. וזהו "ואראך מתבוססת כו" בב' דמים.

It was necessary for G-d to give the Jewish people two mitzvot, for, as is well known, the Jewish people worshipped the lamb. For an idolater to achieve redemption, two things are required: to remove the filth of impurity, and thereafter to be inducted into the halls of holiness, similar to the twin notions of "aseh tov—do good" and "sur mera—turn away from evil" (Psalms 34:15).

The impurity of idolatry was removed through the blood of the paschal lamb, namely slaughtering the Egyptian deity. This is alluded to in the verse, "Withdraw and take for yourselves": "Withdraw from idolatry and take for yourselves [a lamb]." But this is not enough. After the impurity was removed, the people still needed to be inducted into G-dly service, namely to be signed and sealed with a holy sign as "G-d's servants." This, then, is the purpose of the second blood of circumcision.

Giving them these *mitzvot* was for the Jewish people's sake, not for G-d's per se. Of course, G-d would have done it anyway, but He wanted to give the people the opportunity to go out with their heads held a bit higher, and to truly earn their spot at Sinai a few months later.

TEXT 9A

Exodus 11:1-3

א. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה, עוֹד נִגַע אֶחָד אָבִיא עַל פְּרַעֲהַ וְעַל מִצְרַיִם אַחֲרָי כִּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה, כְּשִׁלַּחוּ כָלֵה גֵרֶשׁ יִגְרֹשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה:

ב. דַּבֵּר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם, וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב:

ג. וַיִּתֶּן ה' אֶת חֲזוֹן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם, גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּעֵינֵי עַבְדֵי פְרַעֲהַ וּבְעֵינֵי הָעָם:

1. G-d said to Moses, “I will bring one more plague upon Pharaoh and upon Egypt; afterward he will let you go from here. When he lets you out, he will completely drive you out of here.

2. “Please, speak into the ears of the people, and let them borrow, each man from his friend and each woman from her friend, silver vessels and golden vessels.”

3. So G-d gave the people favor in the Egyptians’ eyes; also the man Moses was highly esteemed in the land of Egypt in the eyes of Pharaoh’s servants and in the eyes of the people.

TEXT 9B

Talmud, Berachot 9a–b

"דבר נא באזני העם וגו'". אמרי דבי רבי ינאי: אין
"נא" אלא לשון בקשה. אמר ליה הקדוש ברוך הוא
למשה: בבקשה ממך, לך ואמור להם לישראל
"בבקשה מכם שאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב",
שלא יאמר אותו צדיק "ועבדום וענו אותם" קיים
בהם, "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" לא קיים בהם.
אמרו לו: ולואי שנצא בעצמנו.

משל לאדם שהיה חבוש בבית האסורים, והיו אומרים
לו: בני אדם מוציאים אותך למחר מבית האסורין
ונותנין לך ממון הרבה. ואומר להם: בבקשה מכם
הוציאוני היום, ואיני מבקש כלום.

"Please, speak into the ears of the people."
The students of the school of Rabbi Yanai
said, "'Please' is an expression of
supplication." G-d said to Moses, "I beseech
you, go and tell Israel: I beseech you; borrow
vessels of silver and vessels of gold from the
Egyptians so that righteous person, Abraham,
will not say: G-d fulfilled His pronouncement,
'And they will be enslaved and afflicted,' but
G-d did not fulfill His pronouncement, 'And
afterward, they will leave with great
possessions.'"

The Jews said to Moses, "If only we could get
out ourselves!"

This is analogous to one who was
incarcerated in prison, and people would say
to him: "We promise, we will release you
tomorrow and give you much money." He
says to them: "I beseech you, release me
today and I ask for nothing."

It was critical that they stay the extra time and take whatever possible with them, as it represented the ultimate transfer of Egyptian property into spiritual possession.

TEXT 10A

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson,
Likutei Sichot 15, p. 410*

די כוונה פון גלות מצרים איז געווען אז אידן זאלן
מברר זיין און מיטנעמען מיט זיך די ניצוצות הקדושה
וואס געפינען זיך אין מצרים; און דאס איז דער תוכן
פנימי פון "וינצלו את מצרים" — וואס די חכמינו ז"ל
טייטשן "עשאוה כמצודה שאין בה דגן כו' כמצולה
שאין בה דגים" — אז די אידן האבן מברר און מעלה
געווען די ניצוצי הקדושה פון עולם התהו וואס האבן
זיך געפונען אין ארץ מצרים.

The purpose of the exile into Egypt was so that the Jewish people could sublimate and thereafter take with them the holy sparks of energy that were buried in Egypt. This is the deeper significance of the fact that the Jewish people cleaned out Egypt like a “silo without grain and a fishing net without fish” (Talmud, Berachot 9b): the Jewish people transformed the holy sparks that had been buried in Egypt.

TEXT 10B

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson,
Likutei Sichot 16, p. 120*

ועל דרך זה ביי דער גאולה העתידה בקרוב, וואס —
כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות — וויל דער
אויבערשטער אז מ'זאל ארויסגיין "ברכוש גדול", מיט
אלע פירושים שבזה.

The same is true with regard to the future Redemption, which, as the verse (Micah 7:15) states, is supposed to mirror the experience of the Exodus from Egypt.

TEXT 11A

Talmud, Sanhedrin 32b

תנו רבנן: "צדק צדק תרדף" — הלך אחר חכמים
לישיבה. אחר רבי אליעזר ללוד, אחר רבן יוחנן בן
זכאי לברור חיל, אחר רבי יהושע לפקיעין, אחר רבן
גמליאל ליבנה, אחר רבי עקיבא לבני ברק, אחר רבי
מתיא לרומי, אחר רבי חנניא בן תרדיון לסיכני, אחר
רבי יוסי לציפורי, אחר רבי יהודה בן בתירה לנציבין,
אחר רבי יהושע לגולה, אחר רבי לבית שערים, אחר
חכמים ללשכת הגזית.

The sages taught: “The verse states, ‘Justice, justice, shall you follow’” (Deuteronomy 16:20). This teaches that one should follow the sages to the academy where they are found. For example, follow after Rabbi Eliezer to Lod, after Rabban Yochanan ben Zakai to Beror Chayil, after Rabbi Yehoshua to Pekiin, after Rabban Gamliel to Yavne, after Rabbi Akiva to Bnei Brak, after Rabbi Matya to Rome [Romi], after Rabbi Chananya ben Teradyon to Sichni, after Rabbi Yosei to Sepphoris, after Rabbi Yehudah ben Beteirah to Netzivin, after Rabbi Yehoshua to the exile [golah, i.e., Babylonia], after Rabbi Yehudah the Prince to Beit She’arim, and after the sages in the time of the Temple to the Chamber of Hewn Stone.

TEXT 11B

*Rabbi Me'ir Hakohen of
Rothenberg, Hagahot
Maimoniyot, Sanhedrin,
ch. 6*

משמע שברומי היה בית דין הגדול שאין למעלה
הימנו.

It seems that the supreme court was in Rome
at the time.

TEXT 12A

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei Sichot
16, pp. 120*

ער פלעגט כסדר מנחם זיין זיינע תלמידים אויף זייער
געפינען זיך אין רומי, אז די גאולה איז אפהענגיק אין
דעם אז מ'זאל אין (א מצב פון) רומי מאכן א ישיבה
— געפינען א איד וואס איז אין א מצב פון רומי
("ערום ועריה") און אים מאכן אויס "רומי" נאר א
יושב בישיבה . . .

און פאר דעם צוועק געפינט זיך זיין ישיבה אין רומי,
אין מקום הגלות, צו העלפן יענעם אידן און דורך דעם
ברענגען די גאולה.

Rabbi Matya ben Charash would consistently comfort his students about the fact that they lived in Rome. He would tell them that the future Redemption depended on them being in a Rome, in a "Roman" environment, and to establish a yeshiva within that environment. In other words, the task is to find a Jew who's stuck in a "Roman situation," i.e., he or she is bare from *mitzvot*, and to render them no longer Roman, rather a yeshiva student. . . .

For this reason, Rabbi Matya ben Charash's yeshiva was specifically in Rome, in the hotbed of Exile, so as to reach out to that "Roman Jew" and thereby bring the Redemption.

If G-d wanted to redeem us from this long and bitter Exile, He could have done so a long time ago. But He chose to keep us here for one reason: Because He doesn't want us to go out "bare." No Jew should be without at least one mitzvah to show for him- or herself, and until then, we have a lot of work to do.

TEXT 12B

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Ibid., p. 120–
121*

אויב מ'וואלט געדארפט ניט מער ווי ארויסגיין פון גלות,
וואלט מען שוין פון לאנג פטור געווארן פון גלות. אבער דער
אויבערשטער וויל אז דער ארויסגיין פון יעדער אידן זאל ניט
זיין אין א אופן פון "ערום ועריה", ער וויל אז מ'זאל האבן
מצות וכו' . . .

זאל מען אויפזוכן אידן וואס זיינען אין א מצב פון "ערום
ועריה" און געבן זיי איין מצוה, צוויי מצות וכו' . . . והולך
ומוסיף ואור.

ווארום וויבאלד אז אין דער גאולה פון גלות זה האחרון וועט
קיין איין און איינציקער איד ניט בלייבן אין גלות, דארף מען
אויפזוכן יעדן אידן, וואו ער זאל זיך נאר געפינען, און
באווארענען אז ער זאל האבן לכל הפחות איין מצוה, ער זאל
ניט זיין קיין "ערום" — ווייל אין דעם הענגט אפ די גאולה
פון גאנץ כלל ישראל.

און דורך דעם . . . וועט דאס פועל זיין ומיד דעם . . . "יגאלו"
. . . במהרה בימינו ממש.

If all that was necessary was for us to leave this
Exile, we would have long ago been absolved of this
bitter Exile. But G-d wishes for more, namely that
the Redemption of every Jew from Exile shouldn't be
in a manner of "bare and naked." G-d wishes that we
should have *mitzvot*. . . .

So, we should seek out Jews who are currently
holding in a situation of "bare and naked," and gift
them with one or two *mitzvot*, . . . or even more.

Not a single Jew will be left behind when the future
Redemption finally arrives. As such, it is imperative
that we seek out every single Jewish person—
wherever they may be!—and ensure that they are in
the possession of at least one *mitzvah*, that they
aren't "bare." After all, the Redemption of the entire
Jewish nation is dependent on it!

Through this, we will merit the future Redemption,
speedily in our days!

KEY POINTS

1. Just prior to leaving Egypt, the Jewish people were given two *mitzvot*: The paschal lamb and circumcision. This was to ensure that the people wouldn't be completely bare of *mitzvot* and thus would merit their redemption.
2. The Jewish people sank into profound levels of impurity in Egypt.
3. As a positive thing, circumcision was to accrue merit.
4. The paschal lamb—capturing and slaughtering the Egyptian deity—was to expunge the impurity accrued in Egypt.

